

Fredag d. 2/4.

En flok glade (men trætte) piger mødte frem ved idrætscenteret kvart i 7 om morgenen. Jeg tror alle var enige om at vi hurtigt skulle af sted, og så sove hele vejen, så vi hurtigst muligt kom frem.

I bussen var Svenstrup også med, og vi havde været på farten siden kl. 5. Vores U18 drengehold var også med, så vi havde nogle at snakke med som vi kendte.

Turen derned gik stille og roligt, med ikke alt for mange pauser, og det tror jeg vi alle havde det helt fint med. Da vi kom frem, virkede byen meget øde og kedelig, men det er der ikke noget at sige til når det jo var helligdag. Vi var alle meget spændte på at se det sted vi skulle bo, og glædede os til at komme op på vores værelser og hygge som piger nu gør bedst.

Resten af aftenen gik med at møde nye mennesker og få sig nogle nye kontakter, som vi bestemt også gjorde. Vi var et meget populært pigehold blandt hotellets gæster ☺

Lørdag d. 3/4.

Det er altid hårdt at komme tidligt op, og når man har to mandlige trænere med, så tager de ikke rigtigt højde for at det altså er en flok piger de har med – vi står ikke op 5 minutter før vi skal af sted, det kunne de ikke rigtigt forstå, for hvad var der at nå, vi skulle jo bare spille håndbold? De er mænd, de har meget at lære endnu. Endelig skulle vi i gang med det som vi kom derned for – at spille håndbold, men først skulle vi til en åbningsceremoni som var en lille smule slatten. Den foregik i en hal der måske kunne klemme sig op på at blive kaldt halvt fyldt. Der kom et mindre orkester og spillede nogle sange, der ikke direkte faldt i os unges smag. Dernæst blev der holdt en lille tale, og så var det ellers af sted til den hal vi skulle spille i.

Vi skulle spille mod to danske hold, og først skulle vi spille mod Nord Als. Man kan vidst roligt sige at det var en stille start vi lagde ud med, og en beskeden sejr. Jeg tror at det var nemt at mærke på os alle det var første kamp og at den blev spillet uden harpiks. En masse banden blev hørt fordi at bolden simpelthen ikke *ville* i nettet, det havde jo intet at gøre med evnerne om at styre en harpiks-fri bold, nej det var ikke det, bolden *gad* bare ikke i nettet. Det kunne også tydeligt ses på måltavlen at kampene ikke var helt som de plejede at være, da vi kun spillede 25 minutter.

Den næste kamp vi skulle spille, var mod Nykøbing Falster, og denne gang var der lidt mere håndbold over det vi spillede. Vi vandt heldigvis også denne kamp og det var alt i alt en god start på stævnet.

Efter det håndboldmæssige var overstået omkring kl. 12, tog vi hjem til hotellet og gik i bad, hvorefter vi havde besluttet at være rigtige turister og tage rundt og se på seværdigheder i Berlin. Vi tog til Vest-Berlin med pungen fuld og gjorde os klar til at være rigtige turister med kameraet klistret fast til hånden. Vi var inde og se Alexanderplatz hvor der var et stort marked med en masse boder. Derefter tog vi ind til Potsdamer platz og til sidst Brandenburger Tor. Efter vi havde været godt rundt i Berlin, var vi meget trætte og tog hjem til hotellet for at slappe godt af. Den lokale Aldi blev besøgt og tømt for chokolade og diverse lækkerier, som Povl også havde det godt med. Han kom glædeligt på besøg for en lille sladder og nogle stykker chokolade.

U18 drengene inviterede os med i byen og der var nogle enkelte af os der ikke kunne sige nej, men lovede Povl at opføre os pænt og komme tidligt hjem. Vi holdte vores løfte og opførte os pænt, og var helt klar til kampe igen søndag morgen.

Søndag d. 4/4.

Vi vidste godt at kampene ville blive noget sværere nu. Vi skulle spille mod et tysk hold, et hollandsk hold og et fransk hold. Første kamp var mod det tyske hold, som vi havde luret lidt dagen tidligere. De spillede godt håndbold, og vi begyndte at tvivle på om de overhovedet plejede at spille med harpiks på til hverdage. Kampen var meget spændende, hvor vi kæmpede alt det vi kunne som sædvanlig, men det var desværre ikke nok denne gang, og vi tabte kampen med et mål. Personligt synes jeg selv at dommerne var lidt at give skylden, da de overhovedet ikke havde styr på tiden eller stoppede den ind imellem. Selvfølgelig skal jeg ikke tørre den af på dommerne, vi kunne sikkert have gjort noget bedre, så resultatet faldt til vores fordel.

Selvom første kamp ikke endte efter vores hoved, var det bare at klø på, glemme den forrige kamp og spille det bedste vi kunne i den næste. Jeg må ærligt indrømme at jeg indtil videre ikke havde været særlig tilfreds med dommerne dernede. Ikke kun i vores kampe, men også i de kampe vi havde siddet og set på. I kampen mod det hollandske hold, blev min indstilling til dommerne bestemt ikke bedre. Efter 10 minutter havde de andre et kontra, jeg gik ud for at se om jeg kunne få fat i bolden først, hvilket jeg ikke fik. Jeg stod stille og da angrebsspilleren løb ind i mig og faldt, fik jeg direkte rødt kort. Uforståeligt! Det har jeg godt nok aldrig oplevet før, og man kunne tydeligt se/høre at Povl bestemt heller ikke var enig i den dommerkendelse. Oven i at jeg fik rødt kort, fik Povl to minutter, og så var der pludselig kun 5 af vores spillere på banen. Når der står en markspiller på mål og man har en spiller med fibersprængning i maven på banen, så begynder der at komme lidt nerver på mht. sejren. Heldigvis spillede pigerne en flot kamp, så vi kunne hive vores tredje sejr hjem til stævnet.

Uheldigvis for det franske hold, havde de fået flere skader, så de ikke var i stand til at stille hold, så de blev nødt til at trække sig fra kampen. Det var selvfølgelig ærgerligt for os, men heldigvis ville Nykøbing Falster gerne spille en træningskamp med os for sjov, og det var vi glade for, så vi ikke skulle føle os snydt for en kamp.

Da vi ikke havde flere kampe, valgte vi at være god støtte, og tog ud og heppede på vores drengehold. De havde ikke haft det så heldigt med deres kampe, men de havde måske også gået en lille smule til den i byen i aftes, så hvad kunne man forvente. De havde det i hvert fald sjovt, både om aftenen og på håndboldbanen.

Sidste aften i Berlin skulle fejres med en bytur hvor vi delte os en smule. Nogle blev derhjemme og hyggede med nogle de andre hold på hotellet, mens nogle af de andre tog med drengene i byen igen. Jeg tror at dagens hårde kampe havde tæret en smule på vores festkræfter, og det blev til en hyggelig bytur hvor vi dog tog forholdsvis tidligt hjem.

Mandag d. 5/4.

Vi skulle hjem fra Berlin omkring ved 9 tiden om morgenen, og jeg tror det passede os alle sammen ganske fint, så vi var tidligt hjemme i Grenå. Vi spiste morgenmad på hotellet, ryddede fint op på værelset, og fik taget nogle flere billeder. Der blev set en del film på vej hjem, men alt i alt synes jeg nu ikke at kørslen følte så langt eller var så slem.

Vi var i Grenå omkring kl. 16, og det var rigtig dejligt at være hjemme i Grenå igen, selvom det havde været en fantastisk tur. Det er altid hyggeligt at være af sted med håndbold, og når man har nogle gode, hyggelige og søde trænere som Bjarne og Povl med, så kan det ikke blive bedre.

Vi var 10 med fra vores hold. Henriette, Anne L, Lea, Naja, Caroline, Christina, Josefine, mig (Malene), Povl og Bjarne. Vi har det alle rigtig godt sammen, så det var en fryd at skulle være sammen med de dejlige mennesker i de dage. Vi var ikke særlig mange af sted, men det gjorde ikke noget. Vi spillede så godt vi kunne og det plejer at gå godt, uanset hvor mange vi er, vi giver os altid 100 %.

Skrevet af: Malene Breinbjerg.

